

INSTRUCȚIUNI

privind încadrarea unei întreprinderi în categoria de întreprinderi mici și mijlocii

În temeiul art. 27 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicata, și al art. 30 alin. (1) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicata, Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni

1. Introducere

Scopul prezentelor instrucțiuni îl reprezintă stabilirea modelului de declarație pentru întreprinderile care solicită ajutor de stat pentru întreprinderi mici și mijlocii, declarație prevăzută la art. 2 alin. (2) din Regulamentul privind ajutorul de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 55/2004, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare regulament.

Datele referitoare la tipurile de întreprinderi, precum și modul de calcul al numărului de angajați și al numărului de unități de muncă anuale trebuie avute în vedere de solicitanți pentru completarea declarației conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

2. Tipuri de întreprinderi

Definiția întreprinderilor mici și mijlocii, prevăzută la art. 2 alin. (1)-(13) din regulament, face distincție între trei tipuri de întreprinderi, în funcție de relația lor cu alte întreprinderi, raportată la capitalul sau drepturile de vot deținute ori la dreptul de a exercita o influență dominantă.

2.1. Întreprinderi autonome

În această categorie se încadrează întreprinderile care nu corespund nici uneia dintre celelalte două tipuri, respectiv întreprinderi partenere sau legate.

O întreprindere este autonomă dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) nu deține peste 25% din capitalul social sau din drepturile de vot la o altă întreprindere. La acest procent trebuie să se adauge procentele deținute de întreprinderile legate cu întreprinderea solicitantă la acea întreprindere;

b) nu este deținută de o altă întreprindere ori instituție publică sau deținută în comun de alte întreprinderi legate ori instituții publice într-o proporție de peste 25% din capitalul social sau din drepturile de vot, cu excepția cazului în care acest procent este atins ori depășit de următoarele categorii de investitori, fără ca aceștia să fie legați cu întreprinderea care solicită ajutorul de stat:

(i) societăți publice de investiții, societăți de capital de risc, persoane fizice sau grupuri de persoane fizice cu activitate frecventă de investiții în capital de risc care investesc fonduri proprii în societăți necotate la bursă, cu condiția ca investiția totală a acestor investitori în aceeași întreprindere să nu depășească echivalentul în lei a 1.250.000 euro;

(ii) universități sau centre de cercetare fără scop lucrativ;

(iii) investitori instituționali, inclusiv fonduri de dezvoltare regională;

(iv) autorități locale autonome având un buget anual mai mic decât echivalentul în lei a 10 milioane euro și mai puțin de 5.000 de locuitori;

c) nu ține contabilitate consolidată și nu este inclusă prin consolidare în conturile altei întreprinderi, nefiind astfel o întreprindere legată. În cazul în care legislația prevede excepții de la obligativitatea de a ține contabilitate consolidată, întreprinderea care solicită ajutorul de stat trebuie să verifice dacă îndeplinește criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 7 din regulament. De asemenea, dacă o întreprindere ține în mod voluntar contabilitate consolidată, aceasta nu înseamnă că acea întreprindere este neapărat legată și se poate considera doar întreprindere parteneră, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 7 din regulament.

2.2. Întreprindere parteneră

Întreprindere parteneră este întreprinderea care stabilește parteneriate financiare importante cu una sau mai multe întreprinderi, fără ca una dintre acestea să exercite efectiv, direct sau

indirect, controlul asupra celeilalte/celorlalte, întreprinderi partenere sunt întreprinderile care nu sunt autonome sau legate.

Întreprinderea care solicită ajutorul de stat este parteneră cu o altă întreprindere dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) deține peste 25%, dar până la 50%, din capitalul social sau din drepturile de vot la o altă întreprindere ori este deținută de o întreprindere, într-o proporție de peste 25%, dar până la 50%, din capitalul social sau din drepturile de vot;

b) nu ține contabilitate consolidată, în care să includă rezultatele contabile ale celeilalte întreprinderi, și nu este inclusă prin consolidare în contabilitatea celeilalte întreprinderi sau a unei întreprinderi legate de aceasta, ținându-se seama și de prevederile pct. 2.1 lit. c) teza a doua.

2.3.Întreprinderi legate

Întreprindere legată este întreprinderea care face parte dintr-un grup, prin controlul direct sau indirect al majorității drepturilor de vot sau al capitalului social, inclusiv prin acorduri, sau, în anumite cazuri, prin intermediul acționarilor, persoane fizice, ori prin posibilitatea de a exercita o influență dominantă asupra unei întreprinderi.

Astfel, o întreprindere este legată, atunci când are obligația, conform legislației, să țină contabilitate consolidată sau este inclusă în contabilitatea unei alte întreprinderi prin consolidare, care are această obligație.

În cazul în care legislația prevede excepții de la obligativitatea de a ține contabilitate consolidată, întreprinderea care solicită ajutorul de stat trebuie să verifice dacă îndeplinește cel puțin una dintre condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 7 din regulament. O întreprindere este considerată legată cu o altă întreprindere prin intermediul unei persoane sau grup de persoane fizice care acționează împreună. În aceste cazuri, întreprinderea trebuie să verifice dacă îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 7 din regulament.

3.Numărul de angajați și numărul de unități de muncă anuale

Numărul de angajați ai unei întreprinderi corespunde cu numărul de unități de muncă anuale (UMA).

3.1.Numărul de angajați cuprinde:

a) salariați;

b) persoane care lucrează pentru întreprindere având legătură de subordonare și considerate a fi angajate în baza legii;

c) proprietari-directori;

d) parteneri care desfășoară o muncă permanentă în întreprindere și care beneficiază de avantaje financiare oferite de întreprindere.

Elevii sau studenții care urmează o formă de pregătire profesională pe bază de contract de școlarizare ori de formare profesională nu sunt considerați angajați.

3.2.Calcularea numărului de angajați

Numărul de angajați se exprimă în unități de muncă pe an (UMA). O UMA corespunde unei persoane care a lucrat cu normă întreagă în întreprinderea solicitantă sau în contul acesteia pe întreaga durată a anului de referință.

Durata de muncă a persoanelor care nu au lucrat pe întreaga perioadă a unui an sau care au lucrat cu normă parțială, indiferent de durată, și a angajaților sezonieri este calculată ca fracții de UMA.

Durata concediului de maternitate sau pentru creșterea copilului nu este luată în considerare.

4.Dispoziții finale

Prezentele instrucțiuni transpun în legislația românească Comunicarea Comisiei Europene privind modelul de declarație a informațiilor referitoare la încadrarea unei întreprinderi în categoria de întreprinderi mici și mijlocii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C 118 din 20 mai 2003, cu completările ulterioare.

Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni.